

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
w Warszawie**

RWA-430-1/10/MG

Warszawa, dn. 11 czerwca 2010 r.

DECYZJA Nr RWA- 4 /2010

Na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy

– w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

nakłada się na Forminx Finance Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie karę pieniężną w wysokości 150.000 zł (słownie: sto pięćdziesiąt tysięcy złotych), będącej równowartością 36.512 euro (słownie: trzydzieści sześć tysięcy pięćset dwanaście euro) z tytułu nieudzielenia informacji żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 50 ww. ustawy w postępowaniu wyjaśniającym o sygn. RWA-400-21/09/MG, mającym na celu wstępne ustalenie, czy decyzja Prezesa Urzędu Nr RWA-20/2007 z dnia 25 czerwca 2007 r. została wykonana.

UZASADNIENIE

W dniu 30 września 2009 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura w Warszawie wszczął postępowanie wyjaśniające, mające na celu wstępne ustalenie, czy została wykonana decyzja Prezesa Urzędu Nr RWA-20/2007 z dnia 25 czerwca 2007 r., w której Prezes Urzędu:

- I. uznał za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 23a ust. 2 w zw. z art. 23a ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, działanie Forminx Finance Sp. z o.o. w Warszawie, polegające na naruszeniu obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji, poprzez niewskazanie w umowie o kredyt konsumencki – wbrew dyspozycji art. 4 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 20 lipca 2001 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2001 r. Nr 100, poz. 1081 ze zm.) – informacji o całkowitym koszcie kredytu i rzeczywistej rocznej stopie oprocentowania i nakazał zaniechanie jej stosowania.
- II. uznał za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 23a ust. 2 w zw. z art. 23a ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, działanie Forminx Finance Sp. z o.o. w Warszawie,

polegające na naruszeniu obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji, poprzez niewskazanie w umowie o kredyt konsumencki – wbrew dyspozycji art. 4 ust. 2 pkt 7 ustawy z dnia 20 lipca 2001 r. o kredycie konsumenckim – informacji o sposobie zabezpieczenia i nakazał zaniechanie jej stosowania.

- III. uznał za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 23a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, działanie Forminx Finance Sp. z o.o. w Warszawie, polegające na naruszeniu obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji, poprzez niewskazanie w umowie o kredyt konsumencki – wbrew dyspozycji art. 4 ust. 2 pkt 9 ustawy z dnia 20 lipca 2001 r. o kredycie konsumenckim – informacji o łącznej kwocie wszystkich kosztów, opłat i prowizji, do których zapłaty zobowiązany jest konsument i nakazał zaniechanie jej stosowania.
- IV. uznał za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 23a ust. 2 w zw. z art. 23a ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, działanie Forminx Finance Sp. z o.o. w Warszawie, polegające na naruszeniu obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji, poprzez niewskazanie w umowie o kredyt konsumencki – wbrew dyspozycji art. 4 ust. 2 pkt 11 ustawy z dnia 20 lipca 2001 r. o kredycie konsumenckim – informacji o terminie, sposobie i skutkach wykonania uprawnienia do odstąpienia od umowy przez konsumenta i nakazał zaniechanie jej stosowania.
- V. uznał za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 23a ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, działanie Forminx Finance Sp. z o.o. w Warszawie, polegające na zawarciu w § 4 ust. 1 wzorca „Umowy pożyczki” niezgodnego z art. 8 ust. 1a ustawy z dnia 20 lipca 2001 r. o kredycie konsumenckim zapisu, stosownie do którego pożyczkobiorca ma prawo do wcześniejszej spłaty pożyczki po poinformowaniu pożyczkodawcy na piśmie o planowanym terminie spłaty z 7-dniowym wyprzedzeniem i nakazał zaniechanie jej stosowania.
- VI. określił Forminx Finance Sp. z o.o. w Warszawie środki usunięcia trwających skutków naruszenia zbiorowych interesów konsumentów, polegające na zawarciu w treści wszystkich dotychczas zawartych i wciąż obowiązujących umów pożyczki postanowień, których brak został uznany niniejszą decyzją (pkt. I – V) za praktyki naruszające zbiorowe interesy w terminie 3 miesięcy od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

W toku przedmiotowego postępowania, działając na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (dalej również ustawa), Prezes UOKiK - Delegatura UOKiK w Warszawie pismem z dnia 30 września 2009 r. wystąpiła do Forminx Finance Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie (dalej: Forminx Finance Sp. z o.o. lub Spółka) m. in. o udzielenie informacji o sposobie wykonania decyzji Prezesa UOKiK Nr RWA - 20/2007 oraz o przekazanie aktualnie stosowanych przez Forminx Finance Sp. z o.o. wzorców umów, w szczególności wzorca „Umowy pożyczki”, regulaminów, oświadczeń oraz innych dokumentów, które określają prawa i obowiązki korzystających z usług Spółki konsumentów.

- Dowód – pismo Prezesa UOKiK do Spółki z dnia 30 września 2009 r.

Na wezwanie Prezesa do przedłożenia wskazanej wyżej informacji, Spółka nie udzieliła odpowiedzi w wyznaczonym czternastodniowym terminie, pomimo jego doręczenia Spółce w dniu 5 października 2009 r.

- Dowód – zwrotne potwierdzenie odbioru nr 94396320

Biorąc powyższe pod uwagę, w dniu 12 listopada 2009 r. Prezes UOKiK – Delegatura UOKiK w Warszawie ponownie wezwał Forminx Finance Sp. z o.o. do udzielenia odpowiedzi.

- Dowód – pismo Prezesa UOKiK do Spółki z dnia 12 listopada 2009 r.

Ze zwrotnego potwierdzenia odbioru wynika, że powtórne wezwanie zostało doręczone Forminx Finance Sp. z o.o. w dniu 17 listopada 2009 r.

- Dowód – zwrotne potwierdzenie odbioru nr 114053182

Zgodnie z dyspozycją art. 50 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes UOKiK w powyżej wskazanych wezwaniach zawarł zakres informacji, cel żądania, termin na udzielenie wyjaśnień, pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji, bądź za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

- Dowód – pisma Prezesa UOKiK do Spółki z dnia 30 września 2009 r. oraz z dnia 12 listopada 2009 r.

Forminx Finance Sp. z o.o. wezwana dwukrotnie do przekazania informacji dotyczącej sposobu wykonania decyzji Prezesa UOKiK Nr RWA-20/2007 oraz aktualnie stosowanych przez Forminx Finance Sp. z o.o. wzorców umów, odpowiedzi nie udzieliła.

W świetle powyższych okoliczności, Prezes UOKiK – Delegatura UOKiK w Warszawie uznał za zasadne wszczęcie postępowania w sprawie nałożenia kary za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa UOKiK na podstawie art. 50 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. W dniu 4 stycznia 2010 r. wszczęto postępowanie w sprawie nałożenia na Forminx Finance Sp. z o.o. kary pieniężnej, o której mowa w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, z tytułu nieudzielenia informacji żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 50 ww. ustawy w postępowaniu wyjaśniającym o sygn. RWA-400-21/09/MG, mającym na celu wstępne ustalenie, czy decyzja Prezesa Urzędu Nr RWA-20/2007 z dnia 25 czerwca 2007 r. została wykonana.

W odpowiedzi na postawiony przez Prezesa UOKiK zarzut nieudzielenia informacji Spółka pismem z dnia 25 stycznia 2010 r. jedynie poinformowała, że „*decyzja Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Nr RWA 20/2007 z dnia 25 czerwca 2007 r. (...) została wykonana w całości*”, przy czym Spółka ponownie nie przekazała szczegółowej informacji o sposobie wykonania ww. decyzji Prezesa UOKiK, jak również nie dostarczyła aktualnie stosowanych przez Forminx Finance Sp. z o.o. wzorców umów. Tym samym Spółka nie uczyniła zadość wezwaniu Prezesa Urzędu do udzielenia stosownych informacji i dokumentów.

- Dowód – pismo Spółki do Prezesa UOKiK z dnia 25 stycznia 2010 r.

W toku postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej w trybie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy Prezes UOKiK – Delegatura w Warszawie postanowiła o zaliczeniu w poczet dowodów informacji uzyskanych w prowadzonym postępowaniu wyjaśniającym w sprawie o sygn. akt RWA-400-21/09/MG.

Strona ponadto została zawiadomiona pismem z dnia 7 kwietnia 2010 r. o zakończeniu zbierania materiału dowodowego w niniejszym postępowaniu oraz pouczona o możliwości

zapoznania się z materiałem zgromadzonym w aktach sprawy w siedzibie Delegatury UOKiK w Warszawie.

W dniu 30 kwietnia 2010 r. pismo do Prezesa UOKiK wystosował ustanowiony w sprawie pełnomocnik Strony wnosząc o wydłużenie terminu do zapoznania się z materiałem dowodowym w aktach postępowania o 14 dni. Spółka nie skorzystała z prawa do zapoznania się z materiałem zgromadzonym w aktach sprawy.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w oparciu o ustalony stan faktyczny sprawy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, **przedsiębiorcy są obowiązani do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa UOKiK.** Żądanie, o którym mowa w ust. 1, zgodnie z art. 50 ust. 2 ww. ustawy, powinno zawierać: (1) wskazanie zakresu informacji; (2) wskazanie celu żądania; (3) wskazanie terminu udzielenia informacji; (4) pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Jak wynika z art. 50 ust 1 ustawy obowiązek udzielania wszelkich koniecznych informacji, które niezbędne są Prezesowi UOKiK do realizacji ustawowych działań, ciąży na przedsiębiorcach, którzy dysponują wiadomościami istotnymi dla prowadzonego przez Prezesa UOKiK postępowania. Obowiązkiem każdego przedsiębiorcy, do którego Prezes UOKiK zwróci się z żądaniem udzielenia informacji, jest przekazanie żądanych przez Prezesa UOKiK informacji w sposób pełny, a ponadto informacje te powinny być prawdziwe i rzetelne oraz udzielone organowi antymonopolowemu w terminie przez niego wskazanym¹. Należy zarazem podkreślić, iż zakres informacji wymaganych od przedsiębiorców określa Prezes UOKiK, przy czym podmioty te zasadniczo nie mogą kwestionować zakresu żądanych informacji, bowiem ocena, czy żądane materiały są niezbędne do realizacji zadań przez Prezesa, należy do tego organu².

Odnosząc się do przepisów uprawniających Prezesa UOKiK do rozstrzygnięcia w sprawie nałożenia kary za nieudzielenie informacji należy wskazać, że kara pieniężna przewidziana w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów jest sankcją nakładaną na przedsiębiorcę za niedopełnienie obowiązku udzielenia na żądanie Prezesa UOKiK informacji niezbędnych do sprawnego prowadzenia postępowania. Kara ta może być nałożona także wówczas, gdy żądana informacja została udzielona z naruszeniem terminu wskazanego w wezwaniu do udzielenia informacji. Naruszenie (przekroczenie) wyznaczonego terminu stanowi przesłankę nałożenia kary pieniężnej jako sankcji za naruszenie obowiązku procesowego³. Zatem od momentu otrzymania wezwania Prezesa UOKiK, na przedsiębiorcy ciąży obowiązek podjęcia wszelkich niezbędnych czynności do przygotowania i przesłania zupełnych i zgodnych z prawdą informacji, w zakreślonym przez Prezesa UOKiK terminie.

W przypadku choćby nieumyślnego nieudzielenia przez przedsiębiorcę informacji (nieudzielenia informacji w terminie) żądanych na podstawie art. 50 ust. 1 i 2 ustawy

---

¹ E. Modzelewska-Wąchal: Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz, Warszawa 2002, s. 339.

² Wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 16 grudnia 1998 r. (sygn. akt XVII Ama 62/98).

³ Wyrok SOKiK z 9 lipca 2003 r. 2003 (sygn. akt XVII Ama 98/02), wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2004 r. (sygn. akt III SK 31/04).

o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes UOKiK może nałożyć na przedsiębiorcę karę pieniężną przewidzianą w jej art. 106 ust. 2 pkt 2, w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro.

Kary pieniężne nakładane w drodze decyzji z tytułu nieudzielenia informacji mają charakter represyjny (nakładane są za naruszenie ustawowego obowiązku udzielenia informacji na żądanie Prezesa UOKiK), prewencyjny (mają zapobiegać podobnym naruszeniom w przyszłości i zniechęcać do naruszania prawa), a zagrożenie nimi (potencjalna możliwość nałożenia kary przez Prezesa UOKiK) nadaje im charakter dyscyplinujący. Takie też stanowisko wyraził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 kwietnia 2004 r. (sygn. III SK 31/04), w którym stwierdził, iż kara pieniężna określona w art. 101 ust. 2 pkt 2 lit. b) nieobowiązującej już ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (obecnie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów) jest sankcją za niedopełnienie obowiązku i ma ona na celu zniechęcenie przedsiębiorców do nieprzestrzegania obowiązku udzielenia informacji na żądanie Prezesa Urzędu. Dzięki temu Prezes UOKiK może skutecznie żądać przekazania informacji i dokumentów od przedsiębiorców i związków przedsiębiorców.

Zgodnie z art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, pod pojęciem „przedsiębiorcy” w sprawach prowadzonych przed Prezesem UOKiK należy rozumieć m.in. przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. Odnosząc się do formy prawnej prowadzonej działalności przez Spółkę - Forminx Finance Sp. z o.o. jest spółką prawa handlowego, wpisaną do Rejestru Przedsiębiorców prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie – XIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS 198655. Przedmiotem działalności Spółki jest m.in. pośrednictwo finansowe oraz udzielanie pożyczek. Forminx Finance Sp. z o.o. jako przedsiębiorca rejestrowy działający na podstawie ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807) jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 1 (*in initio*) ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Tym samym nie budzi wątpliwości, że Prezes UOKiK mógł od Spółki wymagać, na podstawie art. 50 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, udzielenia w terminie odpowiedzi na pismo z dnia 30 września 2009 r. (podobnie jak na ponowne wezwanie z dnia 12 listopada 2009 r.) pod rygorem nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 106 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy.

Mając na uwadze ustalenia dokonane w niniejszym postępowaniu należy wskazać, iż wbrew ustawowemu obowiązkowi, **pomimo dwukrotnego wezwania** przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegaturę w Warszawie, **Spółka nie przekazała żądanych danych** w odpowiedzi na pisma kierowane do niej przez Prezesa UOKiK. Należy podkreślić, że wezwanie z dnia 30 września 2009 r. zostało prawidłowo doręczone w dniu 5 października 2009 r., natomiast wezwanie z dnia 12 listopada 2009 r. doręczono w dniu 17 listopada 2009 r. Termin na udzielenie informacji w związku z pierwszym wezwaniem upłynął w dniu 19 października 2009 r., a w związku z kolejnym w dniu 1 grudnia 2009 roku.

Należy dodatkowo wskazać, iż dopiero po wszczęciu w dniu 4 stycznia 2010 r. postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej za nieudzielenie informacji na wezwanie Prezesa UOKiK, Forminx Finance Sp. z o.o. przekazała pismem z dnia 25 stycznia 2010 r., a więc po 3 miesiącach od dnia upływu pierwszego wyznaczonego terminu informację, że decyzja Prezesa UOKiK została przez Forminx Finance Sp. z o.o. wykonana. Podkreślenia

wymaga, iż udzielona odpowiedź była następstwem, co wynika z okoliczności faktycznych sprawy, wszczęcia postępowania w sprawie kary sprowadzała się jedynie do stwierdzenia przez Spółkę, że „*decyzja Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Nr RWA-20/2007 z dnia 25 czerwca 2007 r. została wykonana w całości*”. Należy zauważyć, że Forminx Finance Sp. z o.o. nadal nie przekazała żądanych informacji o sposobie wykonania ww. decyzji, jak również nie przekazała aktualnie stosowanych wzorców umownych, o których przekazanie wzywał Prezes UOKiK.

Mając na uwadze powyższe zważania należy wskazać, że **na Forminx Finance Sp. z o.o.** jako na przedsiębiorcy w rozumieniu ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **ciąży obowiązek udzielania informacji na żądanie Prezesa UOKiK** kierowanych w trybie art. 50 ust.1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **a nieudzielenie przez Spółkę odpowiedzi** na dwukrotne wezwanie do udzielenia informacji w określonym terminie Prezes UOKiK jest w niniejszej sprawie **bezsporne**.

Należy wskazać, że ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów wprowadziła zasadę fakultatywności określonych w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów kar pieniężnych z tytułu nieudzielenia przez przedsiębiorców informacji na żądanie Prezesa UOKiK. Art. 106 ustawy stanowi, że w przypadku stwierdzenia naruszenia, choćby nieumyślnie, obowiązku udzielania informacji, Prezes UOKiK może nałożyć na przedsiębiorcę karę pieniężną. Choć uprawnienie do nakładania kar pieniężnych przewidzianych w art. 106 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy ma charakter fakultatywny, Prezes UOKiK uznał, że okoliczności rozpatrywanej sprawy w pełni uzasadniają nałożenie na Spółkę kary pieniężnej.

Na podstawie okoliczności sprawy Prezes UOKiK uznał, że Forminx Finance Sp. z o.o. nie udzieliła Prezesowi Urzędu informacji w terminie umyślnie. Kwestia umyślności działania, czyli działania podejmowanego ze świadomością po stronie przedsiębiorcy, w celu wywołania określonych skutków, które naruszyły prawo, ma niebagatelne znaczenie w przedmiotowej sprawie. W tym przypadku informacje żądane przez Prezesa Urzędu dotyczyły wywiązywania się przez Forminx Finance Sp. z o.o. z obowiązków wynikających z decyzji Prezesa Urzędu Nr RWA-20/2007. Mamy tu do czynienia z nieudzieleniem informacji co do istotnej okoliczności w toku postępowania. Forminx Finance Sp. z o.o. nie udzieliła bowiem informacji w postępowaniu wyjaśniającym, w którym Prezes Urzędu sprawdzał wykonanie decyzji Nr RWA-20/2007 stwierdzającej stosowanie przez Forminx Finance Sp. z o.o. praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Żądane od Forminx Finance Sp. z o.o. informacje miały na celu umożliwienie Prezesowi Urzędu oceny działań podjętych przez Spółkę po uprawomocnieniu się decyzji. Wyjaśnienia Forminx Finance Sp. z o.o. były Prezesowi UOKiK niezbędne do prawidłowego rozstrzygnięcia i oceny co do kwestii wykonania decyzji przez Spółkę. Obszar kontroli zachowań przedsiębiorców po uprawomocnieniu się decyzji stwierdzających praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów jest bardzo istotnym obszarem działalności Prezesa UOKiK. Ta kompetencja a jednocześnie obowiązek Prezesa UOKiK stojącego na straży interesu publicznego jest dopełnieniem ochrony jaką gwarantują przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Istotą działania Prezesa UOKiK jest bowiem doprowadzenie zachowań przedsiębiorców do stanów zgodnych z przepisami prawa a przez to zapewnienie skutecznej ochrony słabszym uczestnikom rynku – konsumentom.

Wskazać należy, że Forminx Finance Sp. z o.o. uchylała się od obowiązku udzielenia żądanych przez Prezesa UOKiK informacji pomimo, iż pisma Prezesa UOKiK zostały jej skutecznie doręczone. Podkreślenia wymaga w szczególności to, że Spółka nie udzieliła pełnej informacji oraz nie przedłożyła dokumentów nawet po wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej. Należy wskazać, że nieudzielenie przez Spółkę żądanych informacji uniemożliwiło ustalenie, czy prawomocna decyzja Prezesa Urzędu Nr RWA-20/2007 została wykonana. Dodatkowo, zachowanie Forminx Finance Sp. z o.o. świadczy o lekceważącym stosunku Forminx Finance Sp. z o.o. do organów państwa, gdyż nie traktowała w należyty sposób ustawowego obowiązku udzielania Prezesowi UOKiK żądanych informacji. Takie działanie Spółki doprowadziło do wydłużenia postępowania prowadzonego przez Prezesa UOKiK, pośrednio wpływając na stopień skuteczności i sprawności realizacji celów organu antymonopolowego. Ponadto należy wskazać, że Forminx Finance Sp. z o.o. uprzednio było stroną postępowania przed Prezesem UOKiK, Spółka znała procedury jakimi rządzi się postępowanie na gruncie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, a ponadto o konsekwencjach uchylania się od obowiązków ciążących na przedsiębiorcy każdorazowo w postępowaniu wyjaśniającym była zgodnie z nałożonym na organ antymonopolowy obowiązkiem w wezwaniach prawidłowo informowana.

Art. 106 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy przewiduje możliwość nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro. Ustawa nie przesądza bezwzględnie wysokości kary nakładanej przez Prezesa UOKiK, który decyduje o tym w każdym konkretnym przypadku, kierując się założeniem, że sankcja musi spełniać zarówno funkcję represyjną, jak i prewencyjną.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, o której mowa w art. 106 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy, Prezes UOKiK powinien wziąć pod uwagę okoliczności wynikające z jej art. 111 ustawy. Zgodnie z tym przepisem przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych, o których mowa w art. 106-108 ustawy, należy uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy, a także uprzednie naruszenie przepisów ustawy.

Mając na uwadze niedopełnienie przez Spółkę obowiązku udzielania informacji na wezwanie Prezesa UOKiK, który to obowiązek został nałożony na przedsiębiorców w celu umożliwienia skutecznej ochrony interesu publicznego, Prezes UOKiK **postanowił nałożyć** na Spółkę **karę pieniężną w wysokości 150.000 zł** (słownie: sto pięćdziesiąt tysięcy złotych), **będącej równowartością 36.512 euro** (słownie: trzydzieści sześć tysięcy pięćset dwanaście euro).

Wartość euro została przeliczona na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu 31 grudnia 2009 r. – Tabela kursów nr 255/A/NBP/2009, zgodnie z którą kurs euro wynosił 4,1082 zł. Stosownie bowiem do art. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, wartość euro, o której mowa w przepisach ustawy, podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary.

Wysokość nałożonej kary została ustalona po uwzględnieniu okoliczności wynikających art. 111 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Prezes UOKiK wziął pod uwagę, że: Spółka nie udzieliła odpowiedzi mimo wystosowania do niej dwóch wezwań przez Prezesa UOKiK, Spółka nie udzieliła również pełnej odpowiedzi po wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Informacje żądane przez Prezesa UOKiK

były niezbędne do oceny, czy prawomocna decyzja Prezesa Urzędu Nr RWA-20/2007 została przez Spółkę wykonana. Spółka nie była wcześniej karana przez Prezesa UOKiK w trybie art. 106 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów jednakże, była stroną postępowania zakończonego wydaniem decyzji stwierdzającej stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów (decyzja RWA 20/2007). Ustalając wysokość kary pieniężnej Prezes UOKiK Delegatura w Warszawie wzięła pod uwagę to, że kara za nieudzielenie informacji nakładana w trybie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy może być nałożona w wysokości do 50 000 000 euro i nie jest uzależniona przez ustawę od przychodu uzyskanego przez przedsiębiorcę. Mając na uwadze konieczność ustalenia kary odpowiadającej okolicznościom naruszenia Prezes UOKiK – Delegatura w Warszawie w toku postępowania uzyskał oświadczenie Spółki o szacunkowej wysokości przychodu za 2009 r. w kwocie */tajemnica przedsiębiorstwa/ zł.*

W oparciu o powyżej wskazane okoliczności Prezes UOKiK Delegatura w Warszawie oszacował karę w wysokości jak w sentencji decyzji. Zdaniem Prezesa UOKiK, kara pieniężna we wskazanej wyżej wysokości właściwie spełni stawiane jej cele: pozwoli na osiągnięcie w stosunku do Spółki skutku represyjnego i prewencyjnego.

W ocenie Prezesa UOKiK, nałożona kara pieniężna w pełni odpowiada stopniowi zawinienia Spółki, uwzględnia zarazem stopień naruszenia interesu publicznoprawnego oraz okoliczności i okres naruszenia.

Mając powyższe na względzie, orzeczono jak w sentencji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP O/O Warszawa 51101010100078782231000000.

Zgodnie z art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 479²⁸ § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296 ze zm.) – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury UOKiK w Warszawie.

*Dyrektor Delegatury UOKiK
w Warszawie*

Otrzymuje:

Pełnomocnik spółki Forminx Finance Sp. z o.o.